

udvikle sig, skulle vi drive just de Mænd, der ere stiftede til noget Stort, de meest dygtige, bort fra den studerende Bane, det er ikke Klobrianerne, vi skulle drive bort derfra. Vi skulle lade være at sætte en Præmie paa at unddrage fra Samsfundets egentlige Udvikling de Kræfter, der ere de bedste. Den Mand havde ikke Uret, som sagde om sine to Sønner: denne Søn er slikt, han skal være Kjøbmand, men denne er en Dolk, og han skal studere til at blive Præst. Seg gaaer løs paa at faae denne latinske Skole til at høre op, fordi det er min fulde Overthyning, at i denne Retning er Staten inde paa en urigtig Vej og gaaer ikke den Vej, som svarer til vor hele nærværende Samsfundsudvikling, og jeg holder mig til den kjøbenhavnske Skole, fordi det er erkjendt, at det her i Kjøbenhavn ikke er nødvendigt, at Staten blander sig i denne Industri. Det ærede Medlem (Ussing) har sagt, at Kjøbenhavns Indbyggere sætte Priis paa Skolen. Saa lad Kjøbenhavns Indbyggere gennem deres Repræsentation, den communale Repræsentation, erhverve denne Skole for Kjøbenhavn, holde den accurat med de samme faste Lærere og under de samme Betingelser, hvorunder den nu er, og man kan da see, at det er Kjøbenhavnerne, der ønske den. Indtil den Tid er det ikke Kjøbenhavnerne, men Kjøbenhavnerne, der ønske den opretholdt, og det kan være meget tvivlsomt, om det ikke er pæne Klæder og Støpler og fornemme Betjendtskaber, der bringe Børnene derhen. Seg har truffet paa Mand, der have sagt: Seg holder ikke af at sende mine Sønner i de private Skoler, thi man ved ikke, hvilke Spæthøkersønner de komme til at sidde ved Siden af (Ussing). Seg siger ikke, at det er forstandigt, men det ærede Medlem troer dog vel, at jeg har hørt det, naar jeg siger, at jeg har hørt det; jeg plier ikke at udbrede det, der er Løgn. Nei! det ligger simpelt for; Metropolitanaskolen er en Industri, som Staten driver i Concurrance med Andre, og den er ikke nødvendig her i Kjøbenhavn. Den opretholdes, siger man fra den ene Side, som normal, men saa sige vi fra den anden Side: af Fordom, dens Normalitet er intet Andet end Fordom. Derfor som man kunde sige: denne Skole er saaledes,

at hvergang der udmærker sig en Lærer ved de andre Skoler i Landet, drages han ind til Metropolitanaskolen og virker der fortrinligt, saa var der endda noget Sandt i dette Udtryk. Men skeer det? Tvertimod, Lærerne forblive der, de aldres der og kunne ikke staffles bort. Det er Hovedforskjellen mellem de private Skoler og Metropolitanaskolen, at, om man ved Metropolitanaskolen er nok saa utilfreds med en Lærer, saa kommer han, dersom han ikke har det allersletteste Fætterskab i Verden, aldrig bort; har han blot en lille Smule taaleligt Fætterskab, saa bliver han paa Pladsen; men ved private Skoler vil en saadan Lærer, hvis han da ikke er Fætter til Bestyreren, snart komme bort, thi egen Interesse vil bringe Bestyreren til at affædige den maadelige Lærer og tage en god istedet.

Seg vil derfor raade de Herrer til at fortsætte deres Bestræbelser for at faae Metropolitanaskolen bort, i det Haab, at naar vi blot blive ved at hamre løs, saa maa der tilsidst komme en Minister, som rammer det Rette. Ligesom vi ere komne af med Seildugsfabriken og Reberbanen, og ligesom jeg haaber, at vi engang skulle blive af med Søcadetacademiet og ogsaa med Usserøds Fabrik, saaledes haaber jeg ogsaa, at vi skulle blive af med denne unødvendige latinske Fabrik i Kjøbenhavn.

C. B. Nimestad: Seg skal ikke opholde det høitærede Thing længe; jeg har kun et Par Bemærkninger at gjøre til det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Ussing). Det er ikke noget hensigtsmæssigt Dieblik, man har valgt til Metropolitanaskolens Nedlæggelse, har han sagt, fordi Skolen nu flourerer; jeg siger derimod: der er intet heldigere Dieblik. Naar den flourerer, saa kunne vi beholde den som Institution, men ikke som Statsinstitution. Naar vi ville ophæve den qua Statsinstitution, saa er dette netop det rette Dieblik. Dersom det var en daarlig Tid for Skolen og den slygnede, saa at den vilde gaae tilgrunde, dersom man tog dens Egenstabs som Statsinstitution bort, saa var der Noget i, hvad der blev ansørt, saa kunde man sige: Det kan dog være, at denne Skole bør være med mellem de be-